

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 129.

Tiende Session.

37te Møde.

Onsdagen den 24de November Kl. 4.

(Fortsat.)

Alberti: Jeg maa gjøre opmærksom paa, hvad der staaer i de nu foreliggende §§ 12 og 13, saaledes som de vedtoges ved 2den Behandling, at nemlig Landvæsenkommis- sionen skal have en afgjørende Stemme om, hvorvidt Vidner kunne føres eller ikke; deri feer jeg en stor Betyggelse for den hele Frem- gangsmåade ved Landvæsenkommis- sionen. Der er Ingen, der bedre end Landvæsenkommis- sionen kan bedømme, hvilke Dplysninger der kunne tilvebringes, og naar Landvæsencom- missionen kan nægte Vidnesførel og standse den, naar den vil, saa forhindrer man derved al unyttig Procedure og al unyttig Vidnesførel; men ved det Forslag, Udvalgets Fleertal nu forelægger, aabner man Afgang til unyttig Vidnesførel og unyttig Procedure; thi efter det kan Landvæsenkommis- sionen ikke affkøre Vidnesførel. Naar den ene Part træder op med 10 Vidner og siger til Landvæsencom- missionen: Jeg vil have alle disse Personer afhørte, de ere villige til at give Forklaring, og de f. Ex. hver skulle spørges om 20 Spørgs- maal, saa er Landvæsenkommis- sionen efter det stillede Endringsforslag pligtig til at afhøre alle disse Vidner, selv om Forretnin- gen skulde medtage flere Dage, og den anden Part er forpligtet til at imødegaae al den muligviis unødvendige Vidtløftighed, og han bliver derved maastee nødt til at føre Mod- vidner; men naar nu disse Modvidner ikke

vilde møde godvilligen, saa skal han anstille en Vidnesførel for den ordinaire Ret, og der- til skal han have Landvæsenkommis- sionens Samtykke. Derfor det ikke er en complet forvirret Retspleie, saa har jeg ikke noget Be- greb derom, og det er det, som Udvalgets Fleertal vil bringe ind i Loven, og jeg ved- bliver derfor at modsætte mig dette Forslag. Min Mening er, at vi her skulle give en saa simpelt Lov om Landvæsenkommis- sionerne som muligt og ubelukke al unødvendig Vidtløftig- hed; thi den gavner Ingen, men besværer Mangfoldige.

Ordføreren: Jeg skal dog bemærke, at saaledes som Forslaget nu er stillet, feer der ikke nogen Forandring i det, som vilde have været gjældende, hvis det ved 2den Behand- ling vedtagne Forslag var blevet staaende, idet det nemlig dog alligevel beroer paa Land- væsenkommis- sionen, om den finder, at Vidne- førel er fornøden, og om Tiden er dertil, navnlig med Hensyn til, om man er rykket saa langt frem i Forhandlingerne, at Com- missionen troer at burde nægte den, fordi det er for sildigt; det Samme vil gjælde med Hen- syn til den Vidnesførel, som nu kan foregaae, naar Vidnerne dertil ere villige, thi den Om- stændighed, at Vidnerne ere villige til at møde, kan dog ikke forandre Betingelserne, hvorun- der Vidnesførelsen ellers vilde være tilladelig, og derved vil heller ikke en Part være affaaeren fra at føre Modvidner, selv om de ikke ville møde for Landvæsenkommis- sionen; thi det, at der allerede er fort Vidner, maa naturligviis være en vigtig Grund for Landvæsenkommis- sionen til at tilseede, at Vidnesførel finder